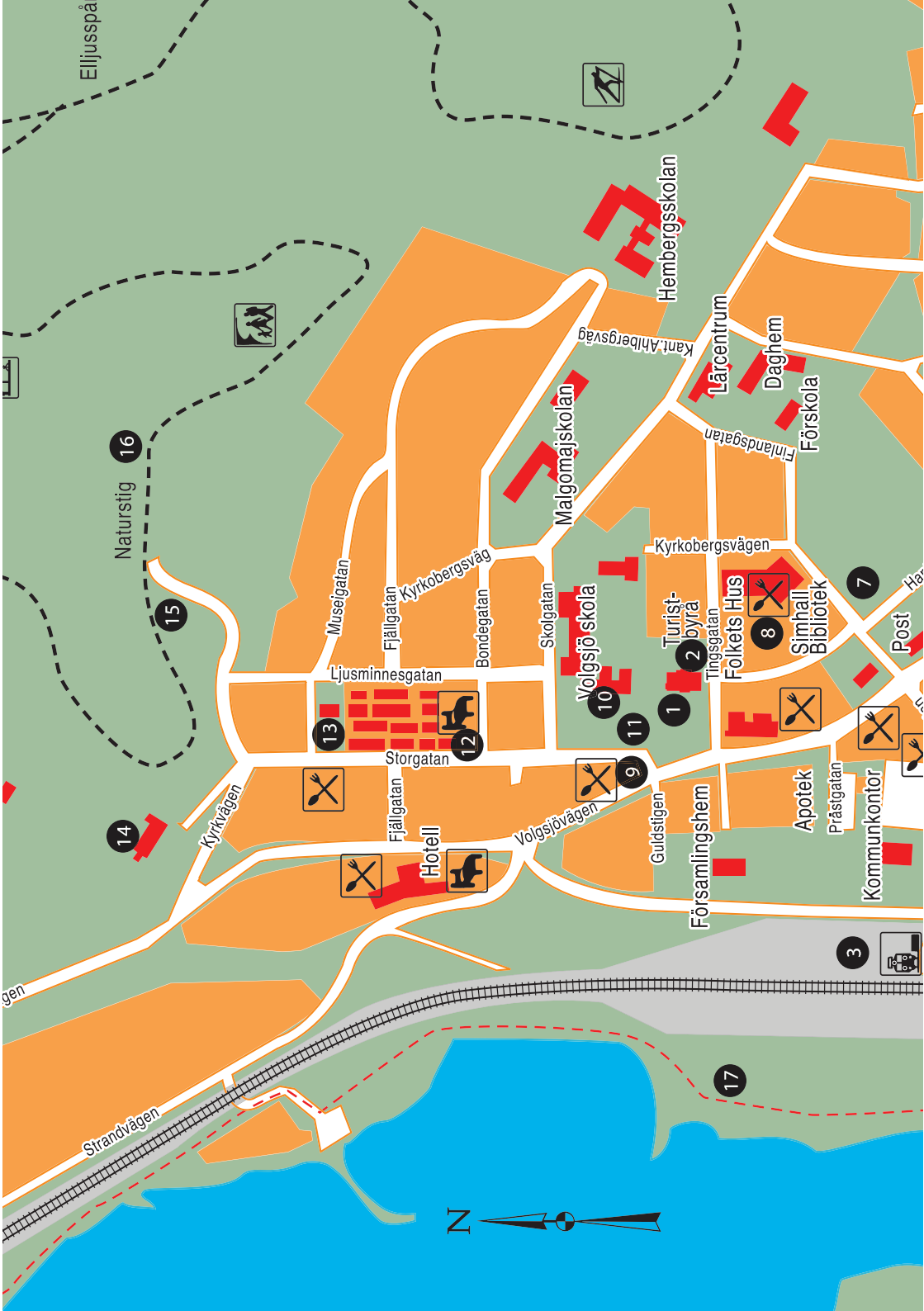

VANDRING I VILHELMINA

Utgiven av Vilhelmina kommun

Sjörännvägen

Naturstig 16

14

15

13

12

10

11

9

1

2

8

7

17

3

Eljusspår

Hembergsskolan

Lärcentrum

Daghem

Förskola

Kant. Ahlbergsväg

Finlandsgatan

Kyrkobergsvägen

Malgomajsskolan

Skolgatan

Volgsjö skola

Turist-Bojra

Folkets Hus

Simhall Bibliotek

Post

Museigatan

Fjällgatan

Kyrkobergsväg

Bondegatan

Ljusminnesgatan

Storgatan

Fjällgatan

Hotell

Volgsjövägen

Guldåstigen

Församlingshem

Apotek

Prästgatan

Kommunkontor

Varsågod!

Vi har sammanställt några tips på intressanta byggnader och platser i Vilhelmina tätort till en liten "stadsvandring".

Vi önskar er en trevlig tur!

VILHELMINA KOMMUN

INNEHÅLL

karta

sida

1	Tingshuset	3
2	Arresten	4
3	Inlandsbanan	5
4	Vilhelminas första kyrka	6
5	Hillbert Hellgrens hästsko	7
6	Galgbacken	8
7	Minnessten	9
8	Folkets hus	10
9	Stenmans	11
10	Volgsjö skola	12
11	Skolparken	13
12	Vilhelmina kyrkstad	14
13	Vilhelmina museum	16
14	Vilhelmina kyrka	18
15	Samevistet/Samiesijte	19
16	Sagostigen	19
17	Strandpromenaden	20
18	Gubbseleforsen	20

Tingshuset / Turistbyrån

Foto: Sabina Fondelius

En av de pampigaste och mest originella byggnaderna i Vilhelmina är tingshuset. Det ritades av arkitekt Nils Nordén, född 1861 i Löderup i Skåne. Nordén kom att utbilda sig till arkitekt och byggmästare och hans specialitet var bland annat fattigvårdsbyggnader, där han anses som banbrytande, men han ritade även skolor, kyrkor, turisthotell och bostadshus. Tingshuset i Vilhelmina var ett av hans sista verk. Han avled samma år som byggnaden stod färdig, närmare bestämt 1922.

Det som är speciellt med byggnaden är att den är ritad i fornnordisk stil där olika detaljer utformats med en vikingatida design. Detta ser man tydligt på exempelvis vindskivorna vilka avslutas med ett drakhuvud.

På byggnadens framsida, ovanför huvudingången, syns fint snidade strids-sköldar.

Foto: Lotta Charlesdotter

Det man ska ha i åtanke är att tingshuset är uppfört i ett för den här tiden och trakten helt nytt byggnadssätt: resvirkesteknik. Bygdens bönder var i huvudsak vana att bygga hus av liggtimmer. Tack vare oerhört skickliga hantverkare från orten som klarade av de mycket komplicerade hopsättningsmetoderna, kan vi idag glädjas åt den stilfulla byggnaden. I dag skulle vi aldrig klara av att bygga den här typen av hus, varken när det gäller yrkeskunnandet, kvalitén på virket eller kostnaderna för att bygga det. Redan 1922 tyckte man att det blev fasligt dyrt: 222.942 kr vilket även inkluderade en arrest och vaktmästarbostad.

Arresten

På baksidan av tingshuset finns den gamla vaktmästarbostaden och arresten kvar. Trots att byggnadens utseende förändrats genom åren så finns fortfarande spår av dess ursprungliga funktion och status.

På tre av de fyra dåvarande fångcellerna sitter det fortfarande järngaller kvar för fönstren på de utskjutande delarna av takstolarna syns de ursprungliga stilfulla sniderierna, liknande dem på tingshuset.

Foto: Lotta Charlesdotter

Inlandsbanan

Den 16 februari 1918 är en viktig milstolpe i Vilhelminas historia. Den här kylslagna vinterdagen invigdes den nya järnvägen i Vilhelmina. En stor skara människor hade samlats nere vid stationen för att lyssna till landshövding Hagens invigningstal och för att beskåda det storslagna loket som skulle komma ångande in till perrongen. I 11 års tid hade byggandet av inlandsbanan pågått och det skulle dröja ända fram till 1937 innan banan var klar i sin helhet, från Kristinehamn i söder till Gällivare i norr.

Några av anledningarna till att banan byggdes var att man vid den här tiden trodde att Norrland skulle bli ett framtidsland, bara man såg till att förbättra transportmöjligheterna. Här fanns enorma naturtillgångar som bara väntade på att tas i anspråk: skog, vatten och malm. Nu när man dessutom kunde få det mesta hitskickat via järnvägen skulle den norrländska jorden kunna uppodlas, med nya metoder och med moderna jordbruksredskap.

Järnvägen blev dock inte den hävstång för utvecklingen i Norrlands inland som man hade hoppats på. Idag nyttjas Inlandsbanan främst för turisttrafik.

Vilhelminas första kyrka

Foto: Lotta Charlesdotter

Strax intill nuvarande kommunalhus finns ett blått staket. Om du öppnar grinden och går innanför staketet ser du att där ligger några stockar utlagda. Stockarna markerar platsen och formen för Vilhelminas första kyrka.

Det var nybyggare och samer i Volgsjötrakten som hade tröttnat på att frakta sina avlidna hela den långa vägen till Åsele för att kunna begrava de döda i vigd jord. Därför hade man sett ut en plats alldeles intill Volgsjön där man tyckte det var lämpligt att anlägga en kyrkogård och bygga en kapellkyrka. Problemet var bara att här hade Daniel Danielsson från Torvsjö börjat upparbeta ett nybygge. Mot en viss kontant ersättning och löftet om ett nytt ställe i Torvsele, gick Daniel med på att lämna sin gård vid Volgsjön för att ge plats åt den nya kyrkan.

Sommaren 1794 kunde den nya kyrkan äntligen tas i bruk. Det finns tyvärr inga bilder som visar hur den såg ut. Däremot finns den omnämnd i gamla källor där den då beskrivs som en rödmålad korskyrka med en närliggande klockstapel. Beträffande interiören lär den ha varit mycket spartansk. Den småländske läkaren Jon Engström berättar i en reseskildring från 1834 att från början fanns inga bänkar i kyrkan utan "der fingo klabbar och plankor göra tjänst". Dessutom berättar han att man till predikstol slagit ihop några brädor "likasom en tobakskista och fästat vid väggen". I december 1831 skriver dåvarande kyrkoherde Per Olof Grönlund att kyrkan invändigt är "Hvitlimmad

blott i den östra korsafdelningen. Predikstolen, altaret och alter-skranket var oljefärgad med blå färg och något rött på åtskilliga ställen. Inga andra målningar, icke heller några bildhuggeriarbeten finnas”.

Om klockstapeln kan vi berätta att i den hängde två gjutna malmklockor. Den ena av dessa skänktes av länsmannen Pehr Edin och som motprestation ville han att man skulle ringa i just den klockan den dagen han begravdes. En kort tid därefter gick han ur tiden och begravdes i Åsele men ingen klocka klämtade för honom vid Wolgsjö kapell den här dagen. Strax därefter föll klockan till marken och gick sönder, vilket många tolkade som en hämnd från länsmannen. Klockan står idag utställd i Vilhelmina museum.

Utanför kyrkan låg kyrkogården. I dag ser man små försänkningar i marken där en del av våra nybyggare och samer blivit begravda. Kvar på kyrkogården finns endast ett gravkors. Det är ett litet järnkors på vilket det står ”Här vilar Katarina Augusta Wilhelmina Sundelin”. Det var en prästdotter som bara blev 1 dag gammal. Hon avled den 21 december 1836.

Hillbert Hellgrens hästsko

Vet du om att det finns en särskilt lyckobringande hästsko här i Vilhelmina? Om inte, kan vi berätta att den tidigare fanns på Dalagatan, strax intill vårdcentralens ambulansinfart. Där stod en björk som vilhelminapojken Hillbert Hellgren passerade med häst och vagn 1912. Hillbert var då cirka 10 år gammal. Just här råkade hästen tappa ena skon och Hillbert hängde då upp den i en ungbjörk. Han hade tänkt hämta den vid ett senare tillfälle men så blev aldrig fallet och allt eftersom björken växte sig stor kom hästskon att förenas med björken. I dag sticker bara halva skon fram ur stammen.

Numera finns björken att beskåda hos Sommarturistbyrån i Kyrksta'n.

Enligt den muntliga traditionen brukade barn som växte upp i området vidröra hästskon och önska sig något, samtidigt som de blundade. Det är kanske värt ett försök?

Foto: Lotta Charlesdotter

Galgbacken

och avrättningen av Jon Larsson

Om du någon gång promenerar längs Rönnvägen i Vilhelmina, kan du tänka att för snart 200 år sedan inträffade här en av de mest makabra händelserna i Vilhelminas historia. Det var den unge Jon Larsson från Latikberg som här miste livet under mästermannens bila. Som barn hade Jon lätt för att lära i skolan men med tiden blev han allt mer inbunden och tystlåten. Det var som om han grubblade på något. En höstdag när hans äldre bror Johannes var på väg hem från en slättermyr, hördes plötsligt ett skott och en kula kom farande och rev upp ett sår på hans axel. Då hans hund inte skällde, förstod Johannes att det måste vara någon bekant som avlossat skottet. Kunde det ha varit Jon?

När våren kom tog Jon med sig sin lillebror Abraham ut på Bomsjön för att leta lomägg. Mitt ute på sjön knuffade Jon sin lillebror överbord. När kvällen kom började de andra i familjen att sakna Abraham. Överallt sökte man efter honom, utan resultat. Till slut började man ana att Jon kanske dränkt honom och gav sig därför ut på Bomsjön, Latikberg. Där sjön är som djupast fick de plötsligt se ett glänsande kors på vattnet och där fann de Abraham liggande på botten. Jon hävdade att Abraham fallit över bord av sig själv men när de tog av Abraham kläderna fick de se klösmärken på hans bröst. Då förmådde Jon inte neka längre och erkände att det var han som dränkt sin lillebror och att det även var han som försökt skjuta Johannes. Han hade även tänkt ta livet av sin syster Maria. Målet var att bli ensam arvtagare till gården.

På tinget dömdes Jon till döden genom halshuggning och den 6 oktober 1829 verkställdes straffet inför en stor skara åskådare. En del hade klättrat upp i träden för att kunna se bättre. Medan prästen läste Fader vår föll bilen. Flera av dem uppe i träden svimmade och föll ner när Jons huvud kom rullande framför stupstocken. Huvudet spetsade mästermannen fast på ett spjut och kroppen kastades upp på en träställning till allas beskådan. I kyrkboken skrev prästen att Jon Larsson denna dag blivit "aflifvad för mord och andra missgärningar". Än idag benämns den här platsen för Galgbacken.

Minnessten

– till minne av de finska flyktingarna från Kittälää

Inne på den gamla kyrkogården intill Folkets Hus står en enorm sten rest. Det är en gravsten till minne av finska flyktingar som kom hit till Vilhelmina i september 1944, från Kittälää i norra Finland.

Under andra världskriget drabbades den finska befolkningen hårt och hösten 1944 flydde cirka 48.000 finländare till Sverige, varav 900 hamnade i Vilhelmina. Många var barn (530 stycken), resten kvinnor, åldringar och ett dussintal män. De flesta av dem var i så dålig kondition när de kom och led av dålig hygien att det var nödvändigt att ge dem omedelbar vård och avlusning. Sedan uppstod problemet var man skulle inkvartera alla. Man fick helt enkelt ta i anspråk alla de offentliga lokaler som fanns att tillgå. Med häst och vagn transporterade man även en del av flyktingarna till några av kommunens byskolor. De elever som gick ide "ockuperade" skolorna fick ledigt.

Till slut blev situationen ohållbar och fem baracker byggdes inne på tätorten. I dag finns en av kommunens förskolor i det här området och bär namnet Kittälää efter de finska flyktingarnas hemort.

En kort tid efter ankomsten till Vilhelmina avled 36 av flyktingarna, de flesta av dem barn mellan 5 månader och 6 år. Orsaken var i huvudsak difteri eller dysenteri. Det är de som här har fått sin sista vila. Deras namn finns inhuggna i stenen.

Foto: Lotta Charlesdotter

Folkets Hus

Vilhelmina Folkets Hus förening upa. bildades 1938 och sex år senare 1944, började man bygga lokalen. Brist på pengar och byggmaterial gjorde att invigningen av den färdiga byggnaden inte kunde hållas förrän 1947. I det nya Folkets Hus fanns biograf/teatersalong, café, festlokal, bibliotek, kontor och bostad för föreståndaren. Det som inte är kvar idag är lägenheten, den gjordes senare om till kontor och möteslokaler.

Folkets Hus har byggts till och om 1972–1995. Den ursprungliga byggnaden hade huvudingången från Tingsgatan. 1972 flyttades ingången till Kyrkobergsvägen och 1995 (idag) går man in från Postgatan/Hantverksgatan dvs nästan rakt från söder.

Idag finns även bowling- och simhall med flera bassänger, bubbelpool och bastu. Men framför allt rum för olika typer av möten och konferenser med plats för 200 till 300 personer. Biblioteket har utökats med en omfattande samisk avdelning och är även väl rustat för släktforskning. Folkets Hus har arrangemang hela året. Sommartid är cafékvällarna och framför allt grillkvällarna, där band spelar och underhåller, oerhört populära.

Foto: Lotta Charlesdotter

I ett ljusschakt inne i Folkets Hus finns "Millenniumhjulet", Vilhelminas bidrag till "Millennium Projektet" som totalt 11 orter i Sverige deltog i från 1/1 -99 till 1/1 -00. Projektets huvudmän är Carina Reich och Bogdan Szyber som med Projektet; "ville fånga och gestalta vår tids stadsritualer". I och utanför finns även Spegelsystemet och Pyramiden som ingår i samma projekt.

Stenmans

Foto: Lotta Charlesdotter

Stenmans konditori har anor från 1948, då Roland Stenman från Örnsköldsvik kom till Vilhelmina och öppnade sitt bageri mitt i hjärtat av samhället, i början av backen upp mot kyrkan. Det vita huset var stilfullt inrett med möbler från NK.

Dagens byggnad uppfördes 1965 efter ritningar av arkitekten Kjell Wretling. Huset är ett polygonalt suterränghus i 1,5 plan uppfört av betong och försett med stora perspektivfönster.

Foto: Åke Sörlin

Stenmans gamla konditori på 1950-talet.

Wretlings ambition med byggnaden var att på ett smakfullt sätt försöka förena den äldre bebyggelsen längs Storgatan med den nya moderna bebyggelsen längs Volgsjövägen.

Idag lever caféet och bageriet vidare som Vilhelmina Bageri. Det fortsätter vara en naturlig träffpunkt för de som besöker Vilhelmina.

Volgsjö skola

Foto: Lotta Charlesdotter

Volgsjö skola uppfördes 1918. Arkitekt var Karl Nissen från Örebro vilken hade specialiserat sig på skolbyggnader. Hans målsättning var att skapa hemtrevliga, praktiska och sunda undervisningslokaler. Vindflöjeln ovanför huvudentrén föreställer en tjädertupp och är skänkt och tillverkad av en plåtslagare från orten. Under 1984 byggdes skolan ut vid ena gaveln och österut. Utbyggnaden, som är gjord i tegel, försågs med en vacker utsmyckning av konstnären Ann-Marie Simonsson.

Den 29 september 1928 bildades Sveriges första amatörteater i skolans lokaler. Initiativtagare var makarna Elis och Irma Essegård. Under nästan två års tid framförde man radioteatern Hällebäcksgård och man kom även att medverka i en del filmproduktioner, till exempel TV-serien Nybyggarland.

Skolparken

Skulpturerna i skolparken

I och med att Vilhelmina blev köping 1947 blev det viktigt att försöka skapa ett modernt centrum med nya byggnader och asfaltbelagda gator. Dessutom ville man smycka de offentliga miljöerna och anlade därför en fontän i skolparken. I fontänen placerades en skulpturgrupp av brons, gjord av Birgit Lindgren, som bär namnet "Pojkarna" eller "Avunden". Vad avunden bottenar i, framgår tydligt av pojkarnas kroppspråk.

Foto: Lotta Charlesdotter

Mellan Volgsjö skola och Tingshuset finns en annan skulptur i brons, gjord av Emil Näsval. Tanken var att Emil skulle göra en bärplockerska men han hann aldrig fullborda sitt arbete utan avled en kort tid innan skulpturen var klar. Hans fru Nanni tillät då en avgjutning av en redan färdig skulptur, den unga kvinnan "Maj". Vid invigningstalet i juli 1966 sades hon vara "en levande symbol för Vilhelminabygdens ungdom och glada framåtanda". Statyn tillkom på initiativ av Stiftelsen Helge Dahlstedts minne.

Vilhelmina kyrkstad

Foto: Lotta Charlesdotter

Vilhelmina kyrkstad började uppföras på 1840-talet. Anledningen var att bönderna ute i byarna kunde ha väldigt lång väg till kyrkan och därför behövde någonstans att övernatta i samband med kyrkhelgerna. Ofta gick flera bönder samman och byggde en gemensam stuga, i vilken varje familj fick dispositionsrätt till en eller ett par kammare. I mitten av 1890-talet uppfördes den sista kyrkstugan.

För de flesta innebar kyrkhelgerna ett välkommet avbrott i den annars arbetsfyllda vardagen. Förutom gudstjänsterna gav vistelsen på kyrkplatsen, "plassn" många tillfällen att få träffa vänner och bekanta. Kanske någon anhörig gått bort helt nyligen och skulle jordfästas, eller kanske man fått en inbjudan till något bröllop eller dop. I tillfälligt inrättade handelsbodas, marknadsstånd och kaffestugor kunde man köpa grannlåt, starka drycker och sådant som inte kunde produceras hemma på gården. Ibland blev det nog lite väl mycket nyttjande av starkvaror under kyrkhelgerna, för ett återkommande ämne i de gamla dokumenten är det utbredda fylleriet som förekom på många av de norrländska kyrkplatserna. Fanns inte öl och sprit att tillgå kunde man ta till hårvatten och alkoholhaltiga apoteksvaror.

Mellan kyrkhelgerna skulle kyrkstugorna vara tillbommade, vilket det fanns stränga regler om. I slutet av 1800-talet kom man att frånga denna regel och allt oftare började stugorna bebos permanent. Detta ledde i sin tur till att olika affärsidkare såg en möjlighet att etablera fasta affärsinrättningar i kyrkstaden. Sakta men säkert började kyrkstaden förvandlas till ett samhälle.

Branden 1921

Så kom då den ödesdigra dagen när mer än halva kyrkstaden brann ner till grunden. Det var på morgonen den 5 september 1921 som elden började i en av stugorna väster om Storgatan. I de gamla timmerväggarna fick elden snabbt fäste och spred sig i en rasande fart från hus till hus. Klockan fem på eftermiddagen kunde man konstatera att hela kyrkstadsbebyggelsen väster om Storgatan, drygt 50 byggnader, brunnit ner till grunden. I den utredning som följde kom man fram till att branden orsakats av en bristfällig skorstensmur.

Kyrkhelg i Vilhelmina i början av 1900-talet.

Okänd fotograf

Kyrkstaden räddas

På 1960-talet började Vilhelmina kommun att köpa in de gamla husen för att få till stånd en restaurering av dem. Från att ha använts som privatbostäder och affärslokaler började man nu även erbjuda rumsuthyrning för tillfälliga övernattningar. Kyrkstaden är idag klassad som en kulturmiljö av riksintresse.

Vilhelmina museum

Vilhelmina museum är inrymt i den gamla sockenstugan från 1890-talet. Byggnaden uppfördes efter slöjdaren P A Edmans ritningar och lär vara en av länets bäst bevarade sockenstugor. Under de första 50 åren fungerade byggnaden som sammanträdeslokal för olika möten, kommunalhus, skola, lärarbostad och skolhem. Här anordnades också bröllop och andra typer av kalas.

I samband med folkskolans 100-års jubileum 1942 samlade den dåvarande hembygdsföreningen ett stort antal gamla bruksföremål och fornfynd ute i kommunen till en utställning man lät kalla "Forn tid–Nutid–Framtid". De många värdefulla föremålen kom sedan att utgöra grundplåten till ett permanent museum i sockenstugan, som invigdes sommaren 1943.

Den gamla sockenstugan, det nuvarande museet, markerad med en pil. Bilden är tagen av kyrkoherde Lars Dahlstedt på 1890-talet.

Foto: Vilhelmina kommun

Utställningarna som nu visas presenterar bygdens historia från forntid till nutid och speglar framför allt självhushållets tid bland nybyggare och samer. Bland de många förhistoriska föremålen kan nämnas en nästan 2000 år gammal skida samt glaspärlor från 700-talet.

Foto: Vilhelmina kommun

Vilhelmina kyrka

Kyrkan uppfördes i nyklassisk stil och stod färdig i början av 1840-talet. Arkitekten var Axel Almfelt. När kyrkan byggdes skulle varje byalag i socknen bidra med ett antal dagsverken och en viss mängd byggnadsmaterial. Från Nästansjö bidrog man exempelvis med det smidda broräcket vid huvudentrén, tillverkat av myrmalm.

Altartavlan, en trärelief, är gjord av konstnären Gunnar Torhamn. Bakom denna finns den ursprungliga altartavlan kvar, målad av Marcus Blomqvist från Åsele. Även predikstolen är målad av Blomqvist.

Inne i kyrkan finns minst tre olika typer av skinn i inredningen. På altarringen är det renskinn, på dörrarna vid södra vindfånget fårskinn och på innerdörrarna vid huvudingången björnskinn. Pelikanen i järnsmide på södra vindfångets röste ska symbolisera självpoffringen.

Foto: Vilhelmina kommun

Samevistet/Samiesijte

Foto: Lotta Charlesdotter

På Kyrkberget har sameföreningen, Vueltjere Duodji en visningsplats för den samiska byggnadstraditionen. Exempelvis har man uppfört en stolpbod samt en sydsamisk och en skogs-samisk kåta. För information om aktiviteter på samevistet, kontakta Vilhelmina turistbyrå.

Sagostigen

De två trollen Tallus och Tallina uppe på Kyrkberget hälsar dig välkommen att vandra längs den fantasieggande sagostigen där små sagolika väsen och djur döljer sig lite varstans i mossan och bakom stubbar. Titta riktigt noga så upptäcker du dem! Stigen är ca 1 km lång. Du startar uppe vid kyrkans parkering. Strax efter du passerat samevistet börjar Sagostigen.

Foto: Lotta Charlesdotter

Strandpromenaden

Vandra den natursköna Strandpromenaden längs Volgsjöns östra strand. Här och var finns bänkar utplacerade där du kan sätta dig och vila en stund och njuta av utsikten. Om du utgår från småbåtshamnen nedanför Hotell Wilhelmina och promenerar leden norrut, i riktning mot Storuman, kommer du efter 3 km till Lövliden där det finns möjlighet att äta, dricka kaffe eller köpa med dig några av de delikatesser som Martin Bergman säljer i sin gårdsbutik. Om du i stället väljer att vandra söderut från småbåtshamnen kommer du efter 1,6 km till Gubbseleforsen.

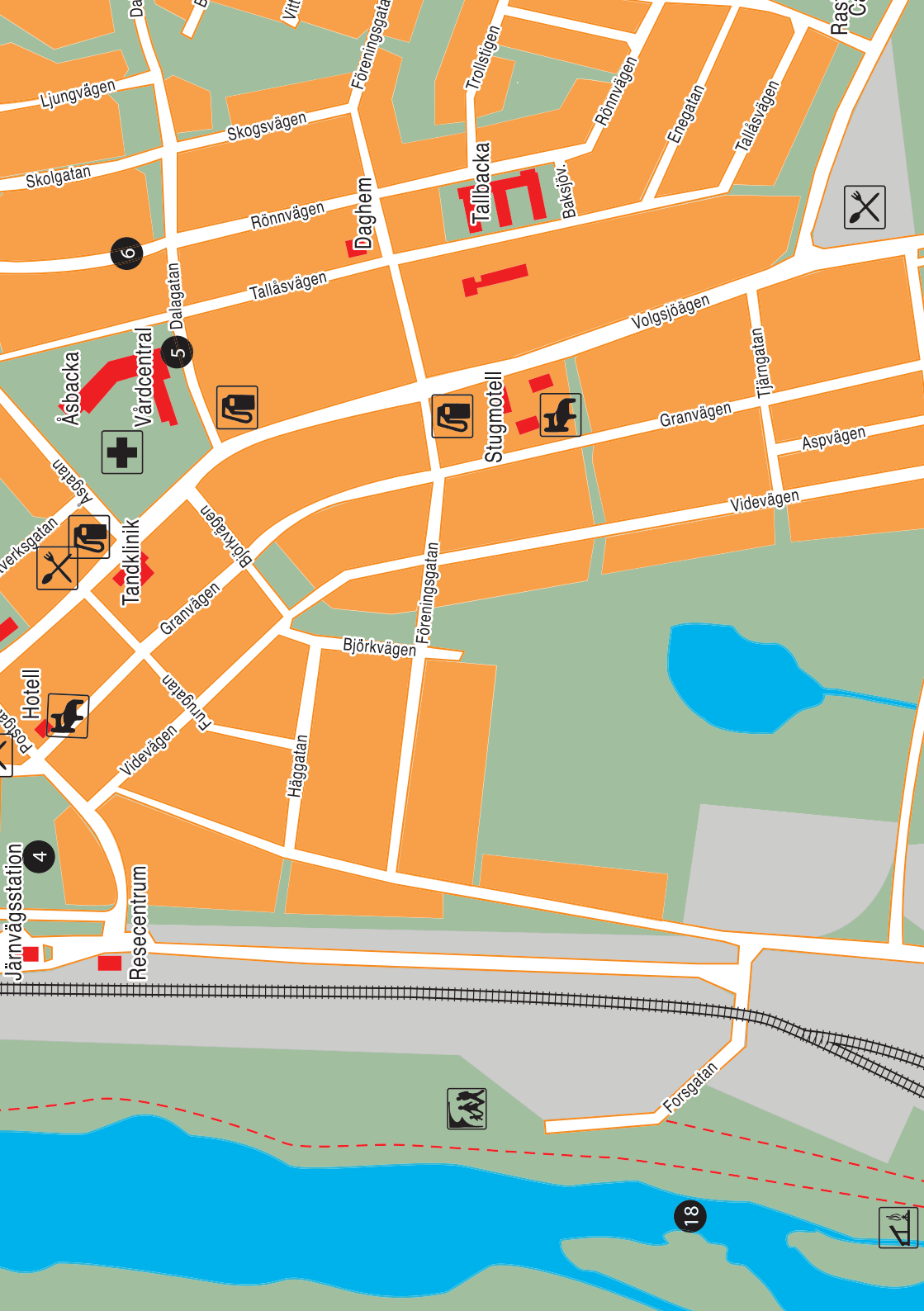
Foto: Lotta Charlesdotter

Gubbseleforsen

Till Vojmåns sista brusande fors före Volgsjön kommer du om du följer Strandpromenaden från småbåtshamnen och 1,6 km söderut. Här finns ett vindskydd där du kan grilla din medhavda korv eller bara sitta ner och njuta av kvällssolen. Om du har fiskespö med dig kan du ha tur att få en öring på kroken. Fiskekort köper du på Turistbyrån och hos Grönlunds fiskecenter.

Foto: Lotta Charlesdotter

Ljungvägen

Skogsvägen

Skolgatan

Rönnvägen

6

Dalagatan

Tallåsvägen

5

Åsbacka

Vårdcentral

Stugmotell

Volgsjövägen

Granvägen

Aspvägen

Videvägen

Tandklinik

Björkvägen

Föreningsgatan

Häggatan

Furugatan

Videvägen

Resecentrum

Hotell

4

Järnvägsstation

Forsgatan

18

Daghem

Tallbacka

Beksjör.

T

Ras

Verksögatan

Aspgatan

Postgatan

Furugatan

Videvägen

Järnvägsstation

Resecentrum

Häggatan

Björkvägen

Forsgatan

Forsgatan

- 1 Tingshuset
- 2 Arresten
- 3 Inlandsbanan
- 4 Vilhelminas första kyrka
- 5 Hilbert Hellgrens hästsko
- 6 Galgbacken
- 7 Minnessten
- 8 Folkets hus
- 9 Stenmans
- 10 Volgsjö skola
- 11 Skolparken
- 12 Vilhelmina kyrkstad
- 13 Vilhelmina museum
- 14 Vilhelmina kyrka
- 15 Samevistet / Samiesijte
- 16 Sagostigen
- 17 Strandpromenaden
- 18 Gubbseleforsen

Tack för besöket!

Vi hoppas att ni inspirerats och trivts under er vistelse i Vilhelmina tätort. Nu är det dags att utforska resten av vår fina kommun.

Ta kontakt med oss på Vilhelmina sommarturistbyrå så ger vi er värdefulla tips på kommunens övriga smultronställen.

Besök gärna vår hemsida:
visitvilhelmina.se

Mail:
turist@vilhelmina.se

**Vi önskar er en
upplevelserik vistelse i
Vilhelmina kommun!**

VISIT VILHELMINA

**VILHELMINA
KOMMUN**
VUALTJEREN TJIELTE